

(734) “तुजि भाषार्थः” (X-चुरादि:-1756. सक. सेट्. उभ.)

आस्वदीयः ।

‘—अभिहिते त्वर्थे पदं तुजयेत् ।’ (श्लो. 66) इति देवः ।

तुजकः-जिका, तुतुजयिषकः-षिका, तुजकः-जिका, तुतुजिषकः-षिका,
तोतुजकः-जिका ; तुजयिता-त्री, तुतुजयिषिता-त्री, तुजिता-त्री, तुतुजि-
षिता-त्री, तोतुजिता-त्री ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कुशि (232)
धातुवत् ज्ञेयानि ।

(735) “तुट कलहकर्मणि” (VI-तुदादि:-1376. अक. सेट्. पर.)

कुटादिः ।

तोटकः-टिका, तोटकः-टिका, तुतुटिषकः-षिका, तोतुटकः-टिका ;
तुटिता-त्री, तोटयिता-त्री, तुतुटिषिता-त्री, तोतुटिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि कुटधातुवद् (204) बोध्यानि । ल्युटि-^Aप्रतुटनम् ।

(736) “तुड तोडने” (VI-तुदादि:-1386. सक. सेट्. पर.) कुटादिः ।

‘तोडनार्थे तुडेस्तुण्डेः तुडेत् तोडति तुण्डते ॥’ (श्लो. 88) इति देवः ।

‘तोडनम् = भेदः’ इति सि. कौमुदी । ‘भेदः पृथकरणं वा’ इति क्षीरस्वामी ।

तोडकः-डिका, तोडकः-डिका, तुतुडिषकः-षिका, तोतुडकः-डिका ;
तुडिता-त्री, तोडयिता-त्री, तुतुडिषिता-त्री, तोतुडिता-त्री ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिककुटधातुवत् (204) ज्ञेयानि ।
शतरि—तुडन्^B ।

(737) “तुडि तोडने” (I-श्वादि:-276. सक. सेट्. आत्म.)

‘तोडनार्थे तुडेस्तुण्डेः तुडेत् तोडति तुण्डते ॥’ (श्लो. 88) इति देवः ।

“तोडनं-दारणं हिंसनं च” इति मा. धा. वृत्तौ ।

^Cतुण्डकः-ण्डिका, तुण्डकः-ण्डिका, तुतुण्डिषकः-षिका, तोतुण्डकः-ण्डिका ;

A. ‘सुधास्फुरितविस्फुटस्मितरुचैव धैर्यं मुटन् (880) त्रिफण्डिकादिभिरपि

धनुस्त्रुटनतो मनाक् प्रतुटनाय शालामगात् ॥’ धा. का. 2. 80.

B. ‘ईशश्चाद्युदितस्तुडन् खलमुदं रोषं थुडन् प्रस्फुडन्

धाम स्वं स्फुरितो जगाम धनुषः पार्श्वं क्षणादस्फुलन् ॥’ धा. का. 2. 81.

C. ‘स भण्डिलो भोजनृपालपिण्डभुक् प्रमुण्डितांस्तत्र जनान्तुण्डकान् ॥’

धा. का. 1. 36.